

Planinski popotnik

UVOD

Mladim planincem v PD Šoštanj je ponovno uspelo ustvariti Planinski popotnik, in to že sedmo številko.

Naši začetki so bili bolj delo entuziastov kot nekaj, kar bi lahko dvignilo obveščenost članov PD Šoštanj. Z vsako novo številko smo se učili, se "mučili", vedno bolj računalniško oblikovali časopis in nadgrajevali vsebino. Tako je rastla tudi kvaliteta našega dela ter poznanost med šoštanjskimi planinci. Saj ne da bi ta številka predstavljala kakšno neponovljivo mojstrovino, a vendar že nekako dosegamo naš optimum.

Zakaj ne še bolje? Preprosto, ker vsi delamo prostovoljno, prispevki niso honorirani, časopis oblikujemo s skoraj popolnoma neuporabnim (za te namene) urejevalnikom besedil (MS Word 7.0) - in naše delo na koncu fotokopiramo. Že vse od začetka smo delali po tem sistemu, a v tem času smo pridobili lektorici, ki strokovno in seveda popolnoma brezplačno opravljata svoje delo, razširil se je krog dopisovalcev (predvsem med mladimi) in s preteklo številko smo pričeli Popotnika pošiljati po pošti vsem našim članom. A kar je najpomembnejše, prešli smo iz čisto informativnega glasila v glasilo, ki bo predvsem skušalo celostno poudarjati gorništvu, predvsem iz vidika varnosti in obveščenosti. Opuščamo objavo raznih "suhoparnih" poročil o delu društva in njegovih organov v dobro poučnih in koristnih prispevkih za širši krog gornikov.

Tako v tej številki poudarjamo delo mladih in vodništvo kot dve temeljni dejavnosti vsakega društva. Poskušali smo jih prikazati v kar se da objektivni luči. Tako boste bolje spoznali naše delo in s tem tudi nas. Za to številko smo dodali tudi nekaj pregovorov in odlomkov iz knjig, ki smiselno dopolnjujejo napisano.

V prihodnji, osmi številki, bomo poudarili kakšen drug del gorništvu (npr. varstvo narave, markiranje, oz. planinska pota, gorsko reševalno službo, vzgojo in izobraževanje, Planinsko zvezo Slovenije in še kaj se bo našlo). Kaj bomo zbrali, bo predvsem odvisno od pripravljenosti dopisovalcev za sodelovanje (vsakdo je zaželen). Seveda pa bomo ohranili nekaj člankov, ki so že "klasika", in ki jih lahko najdete v vsakem Planinskem popotniku.

Mislil, da sem v zgoraj napisanem odgovorilil vsem, ki ste me spraševali, kaj sem mislil z uvodom v pretekli številki (kje je že to?). Še enkrat poudarjam, da je napačno vse preveč razširjeno mišljenje, da mladi ne želimo delati, da se nam nič ne ljubi, da ne spoštujemo dela starejših in podobno. Mladi potrebujemo priložnost in kar se da proste roke, da se sami učimo tudi na svojih napakah (metoda learning by doing, oziroma učenje od delu). Ali si nis(m)o vsi tako pridobivali izkušnje in znanje.

Za konec naj še dodam: upam, da boste v branju prispevkov uživali in ob tem še zvedeli kaj novega. In če te bo, dragi bralec ali bralka, ob prebiranju teh drobnih prispevkov iz planinstva zamikalo, da bi še sam kaj napisal, se le usedi in napiši, dokler te še "drži".

Urednik:
Bojan ROTOVNIK

vs drugačni
vs enakopravni

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

V toliki samoti se človek tako popolno in dokončno pomiri, da potem hodi kot v snu. Korake prestavlja previdno, da ne pohodi cvetja ali sproži kamenčka; umakne se močerad, pazi na mravlje, mimogrede z roko poboža toplo skalo, pogladi globoko rušo in misli svoje najljubše misli.

Vir: FRANCE AVČIN
Kjer tišina šepeta

SCABIOSA TRENTA

Bilo je prav v tistem času poleti 1877, ko me je moj stari pokrovitelj Tommasini poklical k sebi. Pripovedoval mi je o neki vrsti skabioze, ki jo je mojster Hacquet našel v trentarskih gorah pred domala sto leti. Ker je bila rastlina povsem tuja in neznana, jo je natanko opisal in krstil za Scabioso Trento. Mnogo slovitih botanikov jo je odtlej iskalo, a nihče je ni več našel. Tudi sam je pred leti stikal za njo. Ker ji je južnjaški beli čopek (*Scabiosa leucantha*) najbližji, je nekoč vzel s seboj cvetno glavico le-te in jo predal z natančnim opisom nekemu Bovčanu, ki mu je zaupal. Obljubil je, da bo plačal goldinar za vsak primerek, ki bi mu ga prinesli s tistih gora. Bovčan se je res kmalu oglasil pri njem in sporočil, da stoji cel voz teh rastlin na cesti pred hišo. Veselo razburjem je stekel dol, ko pa je pogledal natančneje, se je pokazalo, da je bil voz zvrhoma poln prave in resnične leucanthe. Pri natančnem zasliševanju se je pokazalo, da prebrisani in prosvetljeni Bovčan, ki je bil videl že mnogo sveta, rastline ni prinesel s tistih gora, temveč s kraških pobočij nad Devinom, kjer je leucantha doma in od koder je bila tudi tista glavica. Tommasini mi ni povedal, jaz pa tudi nisem vprašal, kako je bilo s tistim goldinarjem za primerek. Tako je vse še vedno uganka in skrivnost cvetlice še nerazjasnjena.

Prinesel mi je staro Hacquetovo knjižico in čital: "Prvikrat sem jo našel na trentarskih gorah, na zahodnih pobočjih Triglava pod gorama Čiperjami in Draškimi vrhom in na Mišelj vrhu." Tedaj so gore Trente dvignile svoje bele, v pravljice opredene glave, široko so se odprli njihovi razsvetljeni dvori, nad njimi pa je v čudežni veličini ter visokosti zažarela orjaška kupola Triglava. Tam sem videl njen grad.

"Vsa rastlina je gladka, cvetna krona je bela, prašniki beli, cvetni betiči pa rumeni." Nežna in gladka svetla prikazen z drobnim, srebrno se spreminjajočim čipkastim kelihom in bleščeče belo cvetno obleko, pretkano z rahlo zlatimi prašnimi betiči. Že ni bila več rastlinica, bila je princeska iz ljube pravljice dežele!

Potem pa je odprl miznico in prvič sem videl njeno sliko. Tiha in skromna, oblita z rahlim nadihom nečesa tujega in pravljice, je stala na porumenelem pergamentnem papirju in iz nadvse tankih potez risbe sta dihala nežna ljubezen ter globoko veselje, s katerima ju je ustvaril mojster in odkritelj. Scabiosa Trenta!

Ko sem bil tako pripravljen, me je globokoumni stari gospod predirno preiskujoče pogledal in vprašal, ali se čutim dovolj moža, da odrešim Trnuljčico stoletnega spanja. Rekel je, da veruje, da sem izbranec jaz, da bi jaz utegnil biti njen vitez. Še nikdar nisem rekel "da" z bolj radostno gorečnostjo kot takrat v temačni učenjakovi delovni sobi.

Takrat sem ostro gledal, nobena rastlinica mi ni ušla. Nobena pot mi ni bila predolga, nobeno pobočje prestrmo in noben skalni kotiček, še pokrit z zemljo, mi ni mogel uiti. Tožbar je bil ves čas z mano. Kolikokrat je živahno migal in klical iz daljave, visoko dvigal kako rastlinico, kakšno pričakovanje, ob katerem je hitreje udarilo srce, a koliko razočaranja vsakič!

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

Prelezel in pretaknil sem vse zahodno, severno in vzhodno območje Triglava, potem pa sem usmeril svoj pogled proti njegovemu jugu in prišel v kraljestvo, ki je naredilo name morda najglobji vtis in me dolga leta, prav v najpoznejše čase priklepalo nase. Ne s svojimi gorami, temveč s svojo dušo.

Tam gori je doma samota. Tako ti je, kot da bi njeno tiho oko nenehno počivalo na tebi. Nič se ne gane. Življenje in hrup sveta sta daleč, tja ne prodré noben glas. Ni žuboreče vode, ki bi ti z veselo pesmijo spremljala pota. Prisluhneš in slišiš edino utrip lastnega srca. Tu je kraj, če hočeš biti sam s seboj.

Nekajkrat se mi je zdelo, da stopam po samotnih vrtovih rojenic. Kot na široko razpotegnjeni obšivi so obrobjali znožja prodišč ali se družili v majhne otoke, na katerih se je pestro bohotila poletna triglavska flora. Nad njimi je ležal ves nedopovedljivi čar pravljičice o Zlatorogu, vsa njena otožnost, pa tudi ves njen čudovito presunljiv, slovesni blišč. Od časa do časa me je iznenada s tihimi pravljičnimi očmi pogledala katera od dragocenih redkosti območja Julijskih Alp, kot da bi spraševala: "Sem mar jaz tista, ki jo iščeš?" Vse, kar te gore premorejo redkega rastlinja, vse so mi položile k nogam. Le iskane cvetlice ne. Leta so tekla, že zdavnaj se je botanika morala umakniti nujnosti poklicnega dela, nič več se nisem ukvarjal z njeno literaturo. Sanje pa so ostale. Prenekatero nedeljo sem zopet prišel tja, čeprav je bil že padel prvi zimski sneg in sem začel že tiho sestopati. Toda na vsak predvečer mi je neki glas tiho šepetal: "Nemara jutri!" Tako globoko so tiste sanje prodrle v mojo dušo.

Ko sem po dolgih letih pozno jeseni 1915 srečal Marchesettija, mi je povedal, da je skrivnost že zdavnaj razkrita. Profesor Kerner je neovrgljivo ugotovil, da Scabiosa Trenta Hacquet ni prav nič drugega kot Scabiosa (Cephalaria Schrader) leucantha

Linné. To je jasno razvidno ne le iz risbe ter opisa, temveč zlasti iz originalnega primerka v Hacquetovem herbariju, ki je spravljen v kranjskem deželnem muzeju "Rudolfinu" v Ljubljani. O tem je prepričan tudi profesor Voss v Ljubljani, tudi on je preiskal originalni primerek in ga na enak način opredelil. Ni več dvoma. Kerner je s svojim izvajanjem dodal, da rastline ne smemo iskati v visokih alpskih predelih, kot sta to delala Krašan in Kugy, temveč po sončnih, na jug obrnjenih pobočjih v dolini Trente približno na višini med 500 in 1000 metrov nad morjem. Da bi bil Hacquet najdišča kakorkoli zamenjal, ni misliti, ker jih je tako natanko označil.

Zdaj bi kdo utegnil pomisliti, da me je tisti hip objela bolečina in je okrog mene iznenada zazijala praznina, kakor kadar izgubiš kaj zelo ljubega. Pomislil bi, da sem k vsem razočaranjem, ki jih prinaša življenje, otožno pridejal še to novo, da sem toliko let hodil za varljivo podobo. Lahko pa bi tudi menil, da sem si v tolažbo dopovedoval, da marsikdo v bedi in pomankanju domišljije leto in dan išče modro cvetlico a je ne najde, dokler ne postane skromnejši in se naposled ne vda v svojo usodo, ki določa smer in cilj enemu s prijaznim nasmehom, drugemu pa s trdim prijemom.

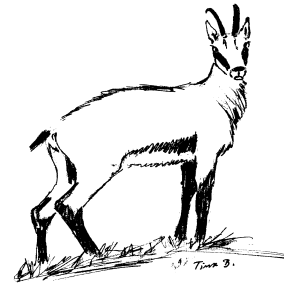
Moje srce pa se le tiho smehlja, saj ve bolje. Ne bóli ne praznine ni občutilo in tolažba mu ni bila potrebna. Naj bo še tako nedosežena, še vedno veruje vanjo in ne omahuje v svoji zvestobi. Spomini ga z močnimi vezmi drže pokonci. Tam gori sredi tišine in samote tistih gora, v sončni bleščavi višini, v poletnem dihu strmin in v sončnem smolnatem vonju rušja je vse preveč in vse prečesto občutilo njeno skrivno bližino. Tako je sedaj vsa njegova, nikomur ne bo več cvetela. Zares, pošteno si jo je zaslužilo!

Planinski popotnik

Naj nihče ne misli, da mi je žal tistih časov. Le kdo bi hotel pogrešati v svojem življenju čas svoje prve, najčistejše ljubezni? Da le slišim njeno ime, že zazveni v meni tenko ubrana struna ali pa vidim njeno sliko na starem, porumenelem listu. In potem se mi vse v enem samem, nepopisno globokem občutju, kot en sam vroč val prelije skozi prsi: vse, kar sem upal, kakor sem videl in kakor je potem v resnici bilo, vsa čuda narave, ki mi jih je bilo dano gledati, vsa pravljična lepota, ki sije okoli takih popotovanj.

Tako se hvaležen in poln vere oziram tja gor, k tvojim povelečanim višavam. In pozdravljam te skozi vse čase in kraje, ljuba, čudežna cvetlica mojega srca, Scabiosa Trenta!

Vir: JULIUS KUGY
Iz življenja gornika

Gore so vselej čiste. Kot žareče plamenice nad somrakom izrojene človekove civilizacije sijejo vzvišeno, prek vseh časov. Tudi v čase, ko nihče ne bo več hodil po njih, po tej Zemlji. Ko ne bo ne tebe ne mene in nikogar več, ki bi s Turgenjevim še iskal skritih svetišč, kjer le tišina šepeta.

Vir: FRANCE AVČIN
Kjer tišina šepeta

PRIPOROČILA OBISKOVALCEM GORSKEGA SVETA

Vedno več ljudi se odpravlja v gore na preživljanje prostega časa. Tako je gorska narava vedno bolj obremenjena in zato zasluži še posebno skrb obiskovalcev gorskega sveta.

Za bolj ekološko osveščeno hojo vam podajamo "Priporočila obiskovalcem gorskega sveta", ki so del zloženke Gorniške poti in varstvo narave (izdajatelj: Komisija za varstvo gorske narave PZS):

- Na poti v gore skrbimo za ohranjanje in spoštovanje kulturne krajine in kmeta kot njenega nosilca.
- Ostanimo na poti, kajti z zapuščanjem poti veliko bolj obremenjujemo rastlinstvo in vznemirjamo nekatere vrste živali.
- Ne skrajšujemo poti z bližnjicami, da ne pospešimo razvoja erozijskih žarišč.
- V strogo varovanih predelih naj bodo psi na vrvicah.
- Ne trgajmo cvetja ob poti, ker nam bo pred vrnitvijo domov tako ali tako popolnoma ovenelo.
- Ne plašimo živali s pretiranim hrupom.
- Ne uničujemo geoloških zanimivosti.
- Ne odmetavajmo odpadkov - vse, kar smo prinesli v gore, naj se z nami vrne tudi v dolino.
- Na planinah za seboj zapiramo lese, da živina ne bo uhajala.
- Ne prožimo kamenja, ker nikoli ne vemo, kdo je pod nami.
- Pazimo, da s cigaretinim ogorkom ne povzročimo požara. Tudi kurjenje ognja sodi le na posebej urejena mesta.

Gremo skupaj varno v gore!

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

Varujte jo! Pustite goram, če vam je res kaj do njih, ta najplamenitejši okras! Kaj naj počne ovela očnica na vaših klobukih? Saj vam sploh ne pristoji. Poglejte se v zrcalo in primerjajte z njo svoje klavrno mestno obličje. Ne postavljajte se z njo, saj vas le obtožuje pred vsemi gorami, surove plenilce in roparje. Pustite je, ta simbol večne čistosti gora, v njeni žametni lepoti na ozki rušnati polici v skalah njene domovine.

Vir: JULIUS KUGY
Iz življenja gornika

UPRAVNI ODBOR DRUŠTVA V LETU 1997

Upravni odbor, ki je bil izvoljen in potrjen na občnem zboru 21.marca 1997 za obdobje dveh let, je obravnaval in reševal probleme ter izvajal aktivnosti, ki so potekale v društvu v preteklem letu.

Organiziral je naslednje izlete oziroma pohode:

Januar	Rogla-Osankarica in Gora Oljka
Februar	Peca
Marec	Po Trški poti okoli Šoštanja
April	Paški Kozjak
Maj	Uršlja Gora
Junij	Smrekovec in Košuta
Julij	Raduha
Avgust	Triglav in Tofana di Rozes (Dolomiti-Italija)
September	Brana
Oktober	Čemšeniška planina
November	V neznanu

Tudi mladinci so bili zelo aktivni na področju izletništva in pohodništva, saj so organizirali skupno preko 20 izletov.

MO je organiziral prvo planinsko orientacijsko tekmovanje planinskega

društva Šoštanj 5. aprila 1997. 26.aprila 1997 je potekalo planinsko orientacijsko tekmovanje lige Savinjskega MDO-ja v Vinski Gori, ki se ga je udeležilo 7 ekip - šteje so po tri člane. 25.oktobra 1998 smo organizirali planinsko orientacijsko tekmovanje od Lokovice do Gore Oljke.

Istega dne je na Gori Oljki potekalo 2. srečanje mladih planincev Savinjskega MDO-ja.

Na željo Vrtca Šoštanj smo navezali stike z njimi. Dobro deluje tudi povezava društva s planinskimi skupinami na Osnovnih šolah Bibe Roecka in Karla Destovnika-Kajuha.

Od 13.do 20. julija je potekal planinski tabor v Koprivni (Peca, Raduha, Olševa) skupaj s PD Gornja Radgona. Iz našega društva so ga vodili: Franci Petek, Matej Kortnik, Bojan Rotovnik, Martina Pečnik in Mojca Novak. Kuhar je bil Viktor Ocvirk.

Dva naša vodnika sta se udeležili seminarja orientacije od 17. do 19. oktobra, ki ga je priredila Mladinska komisija PZS (Brina Jerič, Bojan Rotovnik).

15.novembra 1997 smo se udeležili državnega osnovnošolskega tekmovanja Mladina in gore na Osnovni šoli Podlehnik pri Ptujju z dvema štiričlanskima ekipama. Izjemno delavni so bili markacisti z vodjo tega odseka, Ivanom Fecetom na čelu. Obnovili so veliko planinskih poti. V okviru Planinske zveze Slovenije (pokrovitelj Telekom) je predvidena zamenjava vseh smernih tabel do leta 2005. Naše društvo bo vsako leto obnovilo eno planinsko pot z novi planinskimi tablam. V letu 1997 smo načrtovali obnovitev poti na Forhtenek, če bi bile table izdelane pravočasno.

Uredili smo zakonsko zahtevo in prijaviili nova Društvena pravila in izvolili zakonitega zastopnika društva, to je Andrej Tamše, ki je predsednik društva.

Iskrena hvala tudi družini Pibernik, ki nas je skoraj dve leti in pol brezplačno gostila s prostorom v njihovi hiši, saj smo prvič v

Planinski popotnik

ČLANI PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ V LETU 1997 - statistično poročilo

zgodovini planinskega društva Šoštanj razpolagali s planinsko sobo.

S pismeno prošnjo smo se obrnili na Premogovnik Velenje za možnost dodelitve prostora v Mayerjevi vili. Žal nam niso mogli ustreči, ker so vsi prostori zasedeni. Tako od lanskega maja sestankujemo v sejni sobi Občine Šoštanj.

Naredili smo osnutek plakata, ki smo ga dali natisniti v 1000 izvodih. Denarno so ga podprli sponzorji: **podjetje CEE d.o.o.** iz Ljubljane, **Inženiring za ekologijo Ljubljana, Banka Velenje d.d.** in **ATM Slovenija d.o.o.** iz Velenja. Za finančno pomoč se jim iskreno zahvaljujemo.

Za realizacijo našega plana so prav tako zaslužni **podjetje VEKO, Velenjska kooperacija, Občina Šoštanj, Termoelektrarna Šoštanj, trgovsko podjetje Dolina, Gorenje Servis, Krstanovski Djordje, Grudnik-Kovač** in **Papirnica Pero.**

Omenila sem aktivnosti, katerih realizacija pa je konkretnije delovala v okviru posameznih odsekov (MO, VO, markacijski odsek). S pridobivanjem sredstev za izvedbo vseh naštetih aktivnosti pa smo se seveda bolj ali manj uspešno trudili v UO našega društva.

Tajnica PD Šoštanj:
Zinka MOŠKON

Vsako društvo sestavljajo člani, ki se včlanjujejo na različne načine. PD Šoštanj je vključeno v sistem članarine, kot ga imajo vsa planinska društva, združena v Planinsko zvezo Slovenije. V pozni jeseni Upravni odbor PZS sprejme obvezni finančni prispevek za vsakega člana PD, ki zavisi od vrste članarine. Prav tako UO PZS sprejme priporočeno društveno članarino, ki pa jo društva lahko določajo po svoje.

Vrste in cene društvene članarine v letu 1997:

Vrsta	Opomba	Društvena članarina
A član	večje ugodnosti	3000 sit
B član	osnovna članarina	1000 sit
C član	dijaki in študentje	400 sit
C1 član	predšolska in OŠ mladina	300 sit

Statistični prikaz sprememb pri prodaji članskih znamkic (vir: Obvestila PZS):

	A	B	C	Skupaj	Indeks
1990	145	101	246	/	
1991	175	80	255	103,6	
1992	200	120	320	125,5	
1993	1	216	100	317	99
1994	3	212	80	295	93
1995	4	241	103	348	118
1996	2	211	135	348	100
1997	5	214	141	360	103,42

Člani PD Šoštanj prebivajo pretežno v občini Šoštanj, je pa tudi kar nekaj izjem (N=355): Šoštanj-226 članov (63,66%), Velenje-61 članov (17,18%), Topolšica-36 članov (10,14%), Ljubljana-10 članov (2,81%), Šmartno ob Paki-4 člani (1,12%), Mozirje-4 člani (1,12%), Mislinja-3 člani

Gremo skupaj varno v gore!

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

(0,84%), Murska Sobota-3 člani (0,84%), Braslovče-2 člana (0,56%), Polzela-2 člana (0,56%), Sevnica-2 člana (0,56%) in Zreče-2 člana (0,56%).

Poimenski sezname članov PD Šoštanj so dostopni pri predsedniku PD (Andrej Tamše), blagajničarki (Štefka Likeb), tajnici (Zinka Moškon) in pri društvenem propagandistu (Bojan Rotovnik).

Za zaključek lahko ugotovimo, da se število članov PD Šoštanj že nekaj leto rahlo povečuje, kar je zelo vzpodbudno za naš nadaljni razvoj.

Bojan ROTOVNIK

ČLANARINA V LETU 1998

Glede na priporočeno članarino in glede na pravilnik o vrsti članstva za leto 1998 je Upravni odbor Planinskega društva Šoštanj potrdil naslednjo članarino za leto 1998:

Vrsta članstva	Prispevek za PZS	Članarina PD Šoštanj v letu 98
A član	3.000,00 SIT	4.000,00 SIT
B član	600,00 SIT	1.200,00 SIT
B2 član	360,00 SIT	720,00 SIT
C član	250,00 SIT	500,00 SIT
C2 član	125,00 SIT	250,00 SIT

Izvleček iz pravilnika o vrsti članstva v planinskih društvih (sprejet 1993):

A redni član je lahko vsak posameznik, ki plača A članarino.

B redni član je lahko vsak posameznik, ki plača B članarino.

C redni član je lahko mladina do dopolnjenega 18 leta starosti in redni študentje do dopolnjenega 25 leta.

D član (donator) je lahko posameznik, podjetje, organizacija ali ustanova, ki je bistveno pripomogla k materialnem položaju planinske organizacije.

Družine če sta oba starša člana PD (vrsta članstva ni pomembna) imajo vsi C člani (otroci) 50% popusta pri članarini (C2).

Starejši člani (nad 70 let) lahko uveljavljajo 40% popust pri B članarini (B2).

Članarino Planinskega društva Šoštanj lahko plačate pri zastopnikih društva:

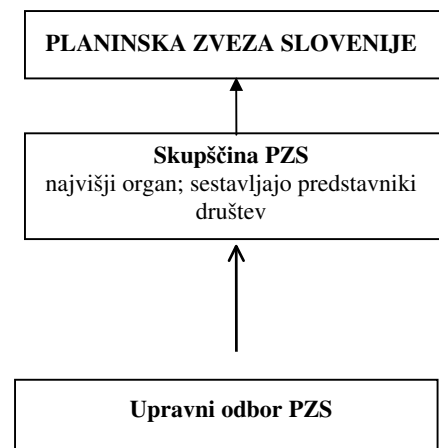
Štefka Likeb Koroška Šoštanj
 Andrej Tamše Aškerčeva 26 Šoštanj
 Vinko Pejovnik Cankarjeva 24 Šoštanj
 Zinka Moškon Florjan Šoštanj
 Bojan Rotovnik Aškerčeva 11 Šoštanj

Prav tako lahko med delovnim časom plačate članarino v Papirnici Pero v Šoštanju.

UO PD Šoštanj

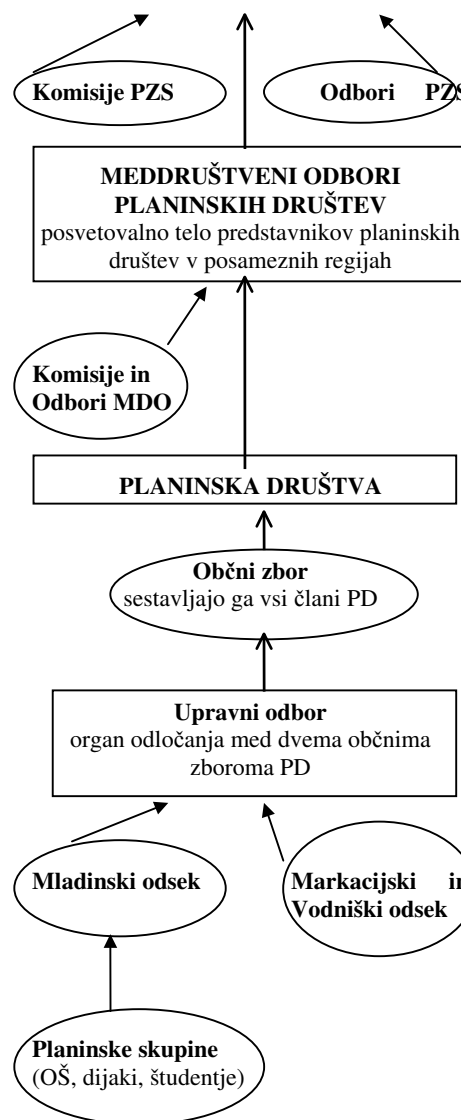
ORGANIZACIJSKA SHEMA PLANINSKE ORGANIZACIJE

V pogovorih s člani PD Šoštanj sem že večkrat opazil, da prevladuje dokaj visoka stopnja nepoznavanja organiziranosti celotne planinske organizacije. Ker to ni nič nevsakdanjega pri društvenem delu, bom poskušal na spodnji shemi kar se da preprosto prikazati organizacijsko drevo za lažje razumevanje v Planinskem popotniku objavljenih izrazov.

Planinski popotnik

organ odločanja med dvema skupščinama

Bojan ROTOVNIK

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

vabi vse člane in simpatizerje na

OBČNI ZBOR

ki bo v soboto, 21. marca 1998,
 ob 18. uri
 v dvorani Gasilskega doma Šoštanj.

Vsebina občnega zbora:

1. Otvoritev in pozdrav
2. Izvolitev organov občnega zbora
3. Poročila upravnega odbora in odsekov
4. Razprava na podana poročila
5. Program dela za leto 1998
6. Razno

Po končanem občnem zboru bo prikaz diapozitivov iz lanskega Tabora mladih planincev v Koprivni in družabni večer.

V dvorani bo stojnica, kjer boste lahko kupili:

- * brošuro PD Šoštanj - 90 let
- * nalepke z emblemom društva
- * **članske znamke za leto 1998**

Predsednik PD Šoštanj:
 Andrej TAMŠE

Gremo skupaj varno v gore!

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

ŠTUDENTSKA PLANINSKA SKUPINA

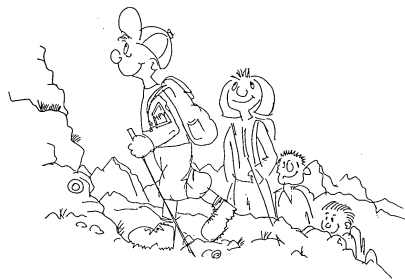
Začetki delovanja mladinskega odseka PD Šoštanj segajo že v predvojno obdobje (pred tisto "ta pravo" vojno), saj že takrat zasledimo organizirano obliko delovanja mladih, oziroma delo z mladino. Po drugi svetovni vojni je ta dejavnost nihala, kar je bilo pogojeno z menjavanjem generacij. V sedemdesetih letih pa zasledimo močnejše in opaznejše delovanje mladinskega odseka v mestu Šoštanj (Kojc & drugi). Nato vse skupaj nekako zamre in pojavljajo se samo bolj ali manj uspešni poskusi posameznikov za oživitve dela mladih v planinskem društvu. Zadnji uspeli poskus je bil leta 1995, ko smo se sestali študentje (večinoma bruci) in ustanovili mladinski odsek, ki je štel 11 članov. Začeli smo prirediti akcije (izleti, pikniki, silvestrovanja, ipd.), ki so bile namenjene večinoma študentom. Čeprav smo mislili, da bo osip članov velik, smo se na srečo krepko zmotili. Dejavnost mladinskega odseka se je širila in uspelo nam je pridobiti tudi planinske skupine na šoštanjskih osnovnih šolah. Tako je postal mladinski odsek kar spodobno velik in študentje smo se novi situaciji z veseljem prilagodili. Našo dejavnost smo prenesli na študentsko planinsko skupino, ki je nadaljevala tradicijo samostojnega delovanja študentov v PD Šoštanj. Postali smo ena izmed petih planinskih skupin, ki sedaj sestavljajo mladinski odsek, in ga je v letu 1997 sestavljalo več kot 100 mladih skoraj vseh starosti. To so pa že zavidanja vredne številke.

Pa pustimo samohvalo in nadaljujmo s predstavitvijo. Železni repertuar našega dela predstavljajo izleti v bližino in malo bolj oddaljeno okolico, vsakoletna silvestrovanja, sodelovanje na planinskih orientacijskih tekmovanjih in seveda mesečna srečanja, na katerih večinoma malo poklepeta in se

domenimo o prihajajočih aktivnostih. Ker pa imamo v naši sredini kar nekaj brihtnih glav pa vsako leto tudi širimo spekter našega delovanja. Tako načrtujemo študentski gorniški tabor v tujini, lastna planinska orientacijska tekmovanja, sankanje (žal ne gre brez snega), nočne pohode, prodajanje bakel, plezanje na balvanih (v Šaleški dolini!!!), poletne piknike, izdajanje lastnega časopisa (držiš v rokah), predavanja z diasi in še kaj bi se našlo.

Študentje se sestajamo, oziroma bolje rečeno srečujemo, vsaj enkrat mesečno (če je le možno) in nenehno širimo krog članov in idej. Našo skupino tako tvori že več kot 20 študentov, večinoma iz Šoštanja in Velenja. Čeprav je to že kar spodobno število, pa vseeno v našo sredino vabimo dodatne sile (nove člane), ki bi osvežili naše delovanje in medsebojno druženje. Vse zainteresirane obveščamo, da ne grizemo ali kakor koli drugače poškodujemo tistih, ki bi se nam radi pridružili. Kdo od starejših bi dejal: ni greh poskusiti!. Za vzpodbudo pa le to, da smo že zdavnaj prešli iz "tesno zaprte" družbe (če smo to sploh kdaj bili) v skupino iz vseh vetrov zbranih študentov, ki se medsebojno prav dobro razumemo in skupaj uživamo v gornjskih in tudi drugačnih aktivnostih.

Vodja študentske PS:
Bojan ROTOVNIK

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

Program izletov oziroma aktivnosti študentske PS v letu 1998:

Datum	Aktivnost
21. marec	Izlet po Šaleški poti
2. in 3. maj	Izlet od Letuša preko Menine do Črničva
22. do 26. julij	Študentski gorniški tabor na Slovaškem
september	Poletni študentski piknik
10. oktober	Planinsko orientacijsko tekmovanje
31. oktober	Izlet na Dleskovško planoto (brezpotje)
12. december	Izlet v neznanu
31. december	Študentsko silvestrovanje

PLANINSKA SKUPINA (starejši) NA OSNOVNI ŠOLI KARLA DESTOVNIKA - KAJUHA

Tudi v lanskem letu 1997 je na šoli Karla Destovnika - Kajuha uspešno delovala planinska skupina - starejši pod vodstvom mentorja PS Franca Petka.

V skupino, ki šteje 15 članov, občasno tudi več, se je uspešno vključilo tudi nekaj mlajših članov. V omenjenem letu si je planinska dejavnost na tej šoli pridobila dokajšen ugled med učenci. Številne aktivnosti, so lani dale pečat dejavnostim planinske skupine. Izleti in ture so jo vodili do Gore Oljke preko Mrzlice do Rogača in Velike planine pa vse do planine Korošice na grebenu Košute. Seveda niso manjkali nastopi na planinskih orientacijskih tekmovanjih in tudi prvo sodelovanje na državnem tekmovanju Mladina in gore, kar je za mlade pomenilo izkušnjo in doživetje. Vsa ta dejavnost zahteva veliko aktivnosti otrok in mentorja. Vse to pa bi bilo seveda premalo, če nas ne bi povezovala sprva skrita, nato pa vse bolj jasna želja po

odkrivanju novega, lepega, skrivnostnega in tudi izzivalnega. Veliko jih je bilo treba naučiti o hoji in opremi in tudi o pripravljenosti za pohode v gore. Odkrivali smo skrivnosti in lepote narave, se poučili o nevarnostih in s pripravljali na nepričakovano v gorah. Tudi otroci, ki so bili v šolah "problematični", so na poteh v naravi odkrivali tovarštvo, medsebojno pomoč in požrtvovalnost, se šalili, veselili in še in še. Nove vrednote so jih začele spreminjati kot osebnosti, ne da bi se tega sami zavedali.

Seveda bi lahko še veliko povedali, kaj smo že in kaj bomo še naredili v prihodnosti. Načrti so obsežni, seveda pa so tudi težave. Vendar upamo, da jih bo vse manj. Našli smo razumevanje na šoli, podporo pri starših, dali marsikateremu otroku nekaj novega, lepega, in to je verjetno največja vrednota tega dela.

Mentor PS OŠ KDK - starejši
Franc PETEK

PLANINSKA SKUPINA NA OSNOVNI ŠOLI BIBE ROCKA

Na šoli že tri leta aktivno deluje planinski krožek pod vodstvom gospe Rehar in gospe Švarc. Pri delu nam občasno pomagajo planinci mladinskega odseka PD Šoštanj. Kako bo potekalo delo krožka v letošnjem letu?

1. Občasno bomo imeli sestanke, na katerih se bomo seznanili o planinski opremi, o prehrani in o nevarnostih v gorah, ter o prvi pomoči ob nesrečah... Učence bomo vzpodbujali za vključitev v planinsko društvo z nakupom znamkice za letošnje leto in obrazložili prednosti članov PD.

2. Organizirali in izvajali bomo izlete v gore. Prvi izlet bo na Olševo, ki ga bodo ob pomoči mentoric izvedli udeleženci planinskega tabora. Naslednji izlet bo

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

dvodnevni, in to v Savinjske Alpe. Sledile bodo poletne počitnice, torej se bomo spet sestali septembra. Takrat se bomo z vlakom odpeljali do Trbovelj in se peš odpravili na zasavsko planinsko pot, in to na Kum.

Kot vsako leto bo tudi letos srečanje mladih planincev iz celjske regije. Kam bo organiziran izlet, je še skrivnost.

V mesecu novembru se bomo odpravili po naši bližnji okolici do ostankov gradu na Forhteneku.

Če bo planinsko društvo Šoštanj organiziralo izlet, izvedljiv tudi za naše učence, se ga bomo udeležili. Pri organizaciji izletov bomo prosili za pomoč tudi planince iz MO Šoštanj. Upamo le, da bo lepo vreme in da nam bo finančno pomagalo tudi PD Šoštanj.

3. Učenci naše šole bodo sodelovali na planinskih orientacijskih tekmovanjih in poskušali doseči čim boljša mesta. Imamo eno A ekipo (učenci do 6. razreda OŠ), v kateri tekmujejo: Vesna Švarc, Silvo Potočnik, Dominik Skornšek in Tomaž Pergovnik; ter dve B ekipi (učenci v 7. in 8. razredu OŠ) s tekmovalci: Katja Švarc, Borut Potočnik, Jure Grudnik, Marko Jevšnik, Boris Ciglar, Domen Perovec in Darjan Grudnik. Po možnosti bomo sodelovali na državnem osnovnošolskem tekmovanju Mladina in gore.

4. Tudi letos se bomo učenci naše udeležili planinskega tabora, ki bo v Medvodju pri Tržiču.

5. Poskrbeli bomo, da bo v šoli planinski pano poln svežih novic in fotografij z izletov in tekmovanj.

6. Skupaj z MO bomo poskušali organizirati plezanje v Rdeči dvorani v Velenju.

7. Ogledali si bomo diapozitive s planinskega tabora v Koprivni.

Marsikaj bi še lahko napisali o našem delu, vendar se bomo prilagajali glede na situacije, ki jih bo prinesel čas.

Člani Planinske skupine
OŠ Bibe Roeka

PLANINSKA SKUPINA NA OŠ KDK - Topolšica

Jeseni 1996 sem v prvem razredu sprejela 15 otrok. Kadar smo bili skupaj, smo se imeli prijetno in želeli smo si veliko skupnih trenutkov. Z njihovimi starši je bilo prijetno kramljati in ko sem slučajno dobila v roke DNEVNIK MLADEGA PLANINCA in v njem prebrala, da si otrok lahko pridobi BRONASTO PLANINSKO ZNAČKO, če v dveh letih opravi vsaj šest pohodov, se mi je utrnila misel, da bi to lahko resničili. Na prvem roditeljskem sestanku sem staršem povedala, kaj imam v mislih. Vsem je bil moj predlog všeč in vse otroke sem včlanila v Planinsko društvo Šoštanj. Otroci so bili zelo ponosni, ko so dobili vsak svojo izkaznico v katero so nalepili svoje fotografije. Še bolj pa je bilo zanimivo, ko so na naših poteh zbirali žige. Ob vrnitvi s pohodov smo v dnevnik strnili tudi naše vtise.

V letu 1997 smo opravili štiri pohode: Trška pot, Sv. Anton, Golte, Gora Oljka. Že na začetku šolskega leta smo se na roditeljskem sestanku domenili, kam vse bomo šli. Okvirno smo določili tudi čas, kdaj naj bi te pohode izvedli. Ker se s starši srečujemo vsak mesec, smo ob drugih temah govorili tudi o naših izletih. Vedno nam je bilo vreme naklonjeno in prav prijetno se imamo, ko med potjo opazujemo otroke in se pogovorimo o marsikateri stvari, za katero na roditeljskih sestankih ni časa.

Nuša KUGONIČ
OŠ KDK - Topolšica

PLANINSKA SKUPINA (razredna stopnja) NA OŠ KARLA DESTOVNIKA - KAJUHA

V letošnjem šolskem letu smo se zbrali ljubitelji narave tudi na razredni stopnji kot planinski krožek.

Planinski popotnik

Udeležili smo se štirih izletov. a v načrtu jih imamo še nekaj. V septembru nas je pot popeljala po delu Trške poti. Zbrali smo se na avtobusni postaji v Šoštanju. Od tam smo krenili na pot, ki je vodila v gozd. Potem ko smo premagali manjšo strmino, smo se ustavili in opazovali panoramo Šoštanja z okolico. Dan je bil obsijan s soncem, kmetje so že bili pri svojem delu. Prilegla se nam je malica. Seveda nismo nič pustili za seboj. Udeleženci izleta smo postajali vedno bolj prešerne volje, saj sta nas skupno druženje in lepota narave razveseljevala. Zaradi slabih markacij nad kmetijo Rogelšek smo zašli; vrnili smo se do Pustega gradu in od tu domov.

Cilj našega prihodnjega izleta je bil grad Forhteneg. Tudi tokrat nam vreme ni bilo naklonjeno, a smo z dobro voljo premagali sivino dneva. Razvalina prastarega gradu nas je v mislih popeljala v davne čase. Pozdravit smo šli tudi edino prebivalko tega kraja in ji dali, kar smo ji mogli dati. Vesela nas je bila, otroške duše pa so bile žalostne, ko so opazile starkino usodo. A ženica se pogumno spoprijema z življenjem. Razigranost je kmalu zamenjala žalost v otroških očeh. Spet smo se morali vrniti smogu in hrupu naproti v sivino vsakdanjega dne.

Ker smo planinci dobri ljudje, nam je bila sreča mila in spoznali smo dobrega in prijaznega šoferja, gospoda Prosenjaka. Ta nas je "častil" (zastonj peljal) na naš naslednji izlet v Kamniško Bistrico. Z avtobusom smo se peljali do spodnje postaje žičnice za Veliko planino. Tam smo se ogreli s čajem in nato krenili novim doživetjem naproti. Nismo dolgo hodili in že smo krenili s ceste. Vintgar Predoselj! Pogled, ki ti jemlje dih. Globoko spredaj je šumela rečica čudovite smaragdno zelene barve. Podali smo se v gozd, kjer je noga stopala po mahu, ki ga je ponekod prelival poteček. Pot se je spuščala in nas vodila ob prelepem biseru - Kamniški Bistrici. Kar naenkrat je bilo

gozda konec. Noga je stopila na jaso, obdano s kulisami gora - zasneženih Kamniških Alp ter hribovja žarečega v prelepih jesenskih barvah. Prispeli smo v nekdanji protokolarni objekt - mednarodni center za piknike. Tišino narave je dopolnjevalo šumenje vode v bližini. Kratak sprehod in prišli smo do izvira rečice, ki nas je spremljala ob poti skozi gozd. Nadebudna mladež je kot srnica skakljala po skalah, ki so vodile do izvira te gorske lepote. Ta izvir je res nekaj posebnega, saj je ob njem pravo jezerce, kjer se sončni žarki igrajo z gladino vode, kjer se v čisti vodi ogledujejo bližnja drevesa, stari kamniti most pri izviru pa je nema priča, da je narava najlepša slikarka.

Avtobus in prijazni šofer sta nas že čakala. Odpeljali smo se na prelaz Črnivec, zimi naproti.

Zastal mi je dih ob pogledu na nedotaknjeno debelo snežno odejo, ki je prekrivala smreke, ki so se kar stopile z modrino neba v ozadju. Sončni žarki so se spogledovali s snežnimi kristali. Otroci so uživali, ko so se metali v belino, ki jih je kar vabila vase. Posnetek, ki lahko pričara le del tega, kar doživiš ob stiku z naravo.

V zadnjem mesecu v letu je bil naš cilj Logarska dolina in slap Rinka. Sedaj že stari znanci smo se najprej ustavili pri Igli, se slikali ob presihajočem studencu, prečkali Savinjo po visečem mostu in nato krenili dalje. Hotel Plesnik. Od tu smo krenili proti izviru Savinje. Snega je bilo vedno več in po več urah hoje smo že čutili utrujenost. A želja priti na cilj je bila močnejša kot kaj drugega. Še manjši vzpon in naš trud je bil bogato poplačan. Malo Tjašo sem vprašala, če je kaj utrujena, pa je rekla: "Hodila bom pa menda že." To je prava planinka. Ob pogledu na mogočni slap se je kar malo prestrašila in vprašala: "Pa menda ja ne bo poplava, ko je toliko vode in kar naprej teče!" Otroška logika!

Gremo skupaj varno v gore!

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

Nekoliko mokri od kapljic so se otroci kot blisk povzpeli še na Orlovo gnezdo. Nazaj grede smo srečevali planince, ki so se podali na Okrešelj. Sive stene Savinjskih Alp so z vso restnostjo gledale na nas in nas prepričevale v svojo mogočnost. Tu so pred kratkim preminili vrli fantje iz Gorske reševalne službe, zato so ti kraji sedaj napolnjeni z žalostjo in opominjajo, da se skale zlepa ne dajo premagati človeku in da zahtevajo vse spoštovanje!

Logarska dolina se je poslovila od nas s prelepim sončnim zahodom, ko so mogočne stene žarele v škrlatni barvi. Željni počitka smo stopili v hotel Plesnik. Čeprav že božično-novoletno oblečeni, nas je osebe prijazno sprejelo in prav nič jih ni motilo, da smo vstopili s planinskimi čevlji in naročili le čaj! Zgled, vreden posnemanja!

Na teh izletih smo doživeli res veliko lepega, kar se da razbrati iz napisanega.

Naše druženje nas je povežalo v prijetno skupino. Imamo se radi in se že veselimo naslednjih izletov. Nad našimi načrti pa visi oblak negotovosti. Veliko učencev težko plača 1000 SIT za prevoz, saj morajo s seboj imeti še hrano in pijačo. Prav bi nam prišel vsak denar, ki bi zmanjšal stroške prevoza, saj na teh prelepih izletih spoznavamo Slovenijo, obenem pa se ognemo onesnaženemu zraku v Šoštanju in njegovi okolici.

Mentorica PS OŠ KDK - razr. st.
Fanika RUMEŽ

Dolga leta je treba častiti gore, da se ti odpro zadnja spoznanja in da lahko rečeš: Sedaj pa vas razumem, moje gore! Zaletel osvoji samo stene in greben, duša gora pa mu ostane zaprta s sedmimi pečati. Človek z uro v roki je ne bo nikdar doumel. Tihim mojstri so gorski velikani in molčeče si vzgajajo učence. Šola je dolga in trda in redki so, ki opravijo zrelostni izpit. Tem pa je potem življenje v težavah lepo, kajti vedno

jim svetijo ideali njihove mladosti, četudi jim ginejo moči.

Vir: FRANCE AVČIN
Kjer tišina šepeta

SEZNAM ČLANOV ODBORA MO PD ŠOŠTANJ Z NASLOVI

Mladi poskušamo delovati kar najbolj samostojno, kar pa ne pomeni, da se ne vključujemo v društveno delo ampak da se na lastnih napakah učimo in tako bolje pripravljene prevzemamo funkcije v društvu. Društvo vodi Upravni odbor in tudi mladinski odsek vodi Odbor MO, ki je sestavljen iz naslednjih članov:

- načelnik MO in vodja pododborov za izletništvo: Matej KORTNIK
- mentorji oz. vodje planinskih skupin: Franc PETEK (OŠ KDK), Danica ŠVARC (OŠ Bibe Roeca), Vida REHAR (OŠ Bibe Roeca), Nuša KUGONIČ (OŠ KDK - Topolšica), Fanika RUMEŽ (OŠ KDK) in Bojan ROTOVNIK (študentska PS in pododbor za propagando).
- vodje pododborov pri MO: Brina JERIČ (za orientacijo) in Srečko STROPNIK (za zabavo)
- načelnica Vodniškega odseka in vodja pododborov za izobraževanje: Martina PEČNIK
- predsednik PD Šoštanj: Andrej TAMŠE

**OJ, VENERA,
DAJ NAM LEPO VREME !**
ali

**Tabor mladih planincev v Koprivni,
13. - 20. julij 1997**

S tem "psalmom" se je ponavadi začel ali vsaj končal dan. Pa da ne bi mislili, da nam je dež vseskozi mokril šotore. Bila je samo želja, da bi se lepo vreme še nadaljevalo.

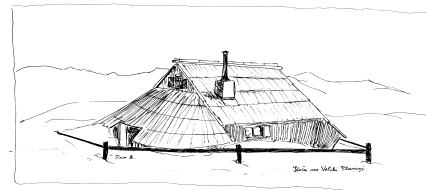
Planinski popotnik

Zbralo se nas je kar nekaj. Šest vodnikov, kuhar i petnajst nadobudnežev iz Šoštanja in Gornje Radgone. Majhno število udeležencev je botrovalo dejstvu, da smo se kar hitro spoznali in postali pravi tabor.

Nastanjeni smo bili v Koprivni, dolini, ki nam je tako blizu in jo hkrati zelo slabo poznamo (vsaj večina). Lokacija se je izkazala za prav dobro izhodišče za ture na Peco, Olševo in Raduho. Poleg pohodništva smo se ukvarjali še z drugimi aktivnostmi. Ob slabem vremenu smo posedali v stari šoli ali v velikem šotoru in poslušali predavanja iz Planinske šole, gledali diase, še malo vozili, se vozili z vlakci po zapuščenih rovih, ki so sedaj preurejeni v Rudarski muzej Mežica, iskali kralja Matjaža in navezovali stike z domačini, ki so nas, obiskovalce njihovega kraja, zelo lepo sprejeli.

Minilo je prehitro (kar se tako rado zgodi). Na takih srečanjih prideš v stik z mnogimi ljudmi. Vsak od njih ti da nekaj. Dogodki, ki smo jih doživeli skupaj, ostajajo v naših srcih in dajejo spodbudo za nadaljnje delo.

Martina PEČNIK

SPONZORJI TABORA MLADIH PLANINCEV V KOPRIVNI

Pri izvajanju vsake dejavnosti so potrebni ljudje, da vse nemoteno teče. In če se le-ti še tako trudijo a nimajo potrebnih finančnih sredstev, lahko vse skupaj propade. Na srečo se to ni zgodilo našemu taboru mladih planincev, saj obstajajo v Šaleški dolini ljudje in organizacije, ki jim ni vseeno. In prav je, da tudi vi izveste, kdo so:

- **trgovsko podjetje Dolina** iz Velenja
- **diskont Osmica** iz Šoštanja
- **Termoelektrarna Šoštanj**
- **Zavarovalnica Triglav**
- **Papirnica Pero** iz Šoštanja
- **Foto studio Center** iz Velenja in
- **Planinsko društvo Šoštanj.**
Iskrena hvala!

DOGODKI S PLANINSKEGA TABORA V KOPRIVNI POD PECO

V toplem poletnem mesecu juliju 1997 smo se udeležili planinskega tabora učenci OŠ Bibe Rocka, in sicer : Marko Jevšnik, Domen Perovec, Boris Ciglar, Jure Grudnik, Nina Glušič, Urška Kovač, Silvo Potočnik, Borut Potočnik, Vesna Švarc in Katja Švarc. Pridružilo se nam je pet učencev iz Gornje Radgone.

V nedeljo smo se zbrali na avtobusni postaji. Polni pričakovanj smo se z avtobusom odpeljali novim dogodivščinam naproti.

Prvi dan smo se namestili ter se spoznali z vodniki in vrstniki. Isti dan smo naredili še jez na bližnjem potoku in odšli na pohod do Svetega Jakoba.

Naslednji dan nas je čakal izlet na Olševo. Med potjo smo se ustavili pri koči pod Olševo in Potočki Zijalki, kjer smo skoraj vsi iskali kakršnokoli sled o pračloveku. Pri sestopu v dolino nas je zajel dež, a smo kljub temu veselo prišli v tabor, čeprav mokri.

V torek zjutraj je še vedno deževalo, zato sta nas kombija odpeljala v Mežico, kjer smo si najprej ogledali rudnik svinca in cinka. V tem rudniku naj bi prebivali dobri škratje. Imeli smo še nekaj časa, zato smo malo "raziskali" trgovine. Založeni z vsemi mogočimi stvarmi smo se odpravili v tabor na večerjo.

Gremo skupaj varno v gore!

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

V sredo nas je kombi peljal do obračališča. Na vrh Pece smo šli najprej po zelo zahtevni poti. Bili smo samozavarovani na jeklenici. Nazaj smo se spustili po lažji poti ter se v smeri doline Tople vrnili v Koprivno.

V četrtek zjutraj smo se odpravili na Raduho. Ustavili smo se najvišje ležeči kmetiji v Sloveniji pri Bukovniku in v koči na Grohatu. Nato nas je pot peljala po zelo zahtevni poti, kjer smo se samozavarovali na jeklenicah. Spustili smo se čez prelaz durce na Grohat Pri Bukovniku pa sta na nas že čakala kombija.

V petek smo imeli predavanja o planinstvu, športne igre in likovne delavnice.

V soboto smo imeli orientacijo in še nekaj predavanj. Po večerji smo pisali test o pridobljeni snovi, ki smo ga vsi uspešno opravili. To noč smo imeli tudi lov na skriti zaklad, ki je bil poln preprek in zank.

Naslednji dan smo pospravili tabor ter si obljubili, da se v letošnjem letu spet dobimo. Dobro volje, a vendar tudi žalostni, ker je bilo tabora konec, smo se poslovili in se z avtobusom odpeljali proti Šoštanju.

Vabimo vse mlade planince, da se nam letos pridružite in verjemite, da vam ne bo žal.

Katja ŠVARC, 7. razred
OŠ Biba Roeck Šoštanj

SPOMINI Z IZLETA NA PECO V PLANINSKEM TABORU

Zjutraj nas je zbudilo sonce, ki je skozi šotor obsijalo naše glave. Po zajtrku sta nas kombija odpeljala na parkirišče pod kočo, od koder smo imeli eno uro hoje do kočice pod Peco. Pot smo nadaljevali po gozdni stezici do travnika, kjer smo lahko opazovali pisane gorske rože, in občudovali sinjemodro nebo, po katerem so se lovile "ovčke". Oči so se

ustavile ob pogledu na kraljestvo bližnjih in daljnih gora. Naše občudovanje je zmotila ura, ki nas je opozorila, da moramo naprej. Na križišču smo zavili v levo na zahtevno pot, ki nas je nekaj časa vodila med grmičevjem. Nato smo pred sabo zagledali skalo, v katero so bili zabiti klini in jeklenica. Nekaj se nas je samozavarovalo, drugi so hodili prosto. Ko smo se rešili skale, jeklenice in klinov, smo se ustavili na velikem travniku. Še nekaj metrov je manjkalo do vrha in prvi pohodniki so že vzklikali in se veselili doseženega cilja. Na vrhu smo se najedli, se fotografirali in se sprehodili po meji med Slovenijo in Avstrijo. Nato smo se začeli spuščati, a tokrat po lažji poti. Tam smo si šli ogledat votlino Kralja Matjaža in ugotovili smo, da bomo morali še kar nekaj let počakati, da se mu bo brada dovoljkrat ovila okoli mize.

Izlet nam je bil zelo všeč in prepričana sem, da bi bil tudi vam.

In kaj smo delali zvečer? Po večerji smo zakurili taborni ogenj in ob njegovi svetlobi peli pesmi.

Nekateri so pripravili tudi skeče in šale, da smo se nasmejali do solz. Ko nam je zmanjkalo idej, smo odšli spat, kajti zjutraj je bilo treba zgodaj vstati.

Katja ŠVARC, 7. razred
OŠ Biba Roeck

BILI SMO V KAMNIŠKI BISTRICI

Z avtobusom smo se peljali na izlet v Kamniško Bistrico. Ko smo prišli, smo se šli v gostilno pogret. Pot nas je vodila malo po cesti, malo pa po travniku. Videli smo star most in lepe izvire. Pogovarjali smo se o čisti naravi. Med potjo smo jedli in pili. Videli smo še en most in ob njem je bil prepad. Šli smo po večjih in manjših skalah. Z gospo učiteljico Danico sva prvi zagledali tri pritoke Kamniške Bistrice. Na travniku

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

smo videli kmetijo. Prišli smo na konec naše poti. V gostilni nam je natakar postregel čaj in nam povedal, da imajo živali. Videli smo polarno lisico, petelina, kokoške, race, konja, fazana in psička. Potem smo šli pogledat še izvir Kamniške Bistrice. Tam nas je čakal avtobus. Odpeljali smo se. Ustavili smo se na Črnivcu. Tam je bilo polno snega. Šli smo se kepat. Denis in Matej sta Urško in mene kepala in metala v sneg. Šofer nas je poklical in odpeljali smo se. Ustavili smo se v Gornjem Gradu, da bi si ogledali cerkev, pa je bila zaklenjena. Zato smo si ogledali park, potem pa smo se odpeljali proti Šoštanju. Za konec smo z gospo učiteljico Faniko šli v slaščiarno. Vsi smo se dobre volje vrnili domov.

Polonca PEČNIK, 3. razred
OŠ KDK

BILI SMO NA GORI OLJKI

Ob osmih je prišel avtobus in nas odpeljal do Šmartnega ob Paki. Od tam smo odšli peš do Gore Oljke. Pot je bila strma. Ko smo prišli do vrha, smo se odpočili in naigrali. Potem smo se vrnili v Lokovico. Tam nas je čakal avtobus, ki nas je odpeljal nazaj v Topolšico.

Mateja SIJARTO, 2.c
OŠ KDK - Topolšica

BILI SMO NA MOZIRSKI PLANINI

Zbrali smo se pred šolo. Z avtom smo se peljali do Šmihela. Pot smo nadaljevali peš. Bilo je visoko. Zelo smo se utrudili. Bilo je lepo.

Denis KUJOVIČ, 1.c
OŠ KDK - Topolšica

IZLET

V soboto smo se zbrali pred šolo. Šli smo v Rotovnikovo jamo. Tam smo videli kapnike, in to zavese, leve, slončke, ježke, opice.

Zunaj smo se namalicali. Potem smo nadaljevali pot. Prišli smo do gradu. Tam smo se spočili. Pot smo končali pri jezeru.

Lea ŠTRAKL, 1. c
OŠ KDK - Topolšica

VINSKA GORA, PRIHAJAMO!

V novo sezono planinskih orientacijskih tekmovanj 1997/98 je zapihljal svež veter - nova Pravila za planinska orientacijska tekmovanja. Pa komaj smo se navadili starih (saj veste: navada je železna srajca, pravijo!). Vendar so nas prepričala, saj omogočajo *množičnost* (možnost prijave več ekip posameznega planinskega društva), *ekonomičnost* - ta moderni izraz je nadvse prepričljiv in nikakor se mu ne moremo upreti - (pomeni, manjši stroški prevoza tekmovalcev, saj se tekmovanja izvajajo na področju regije) in *pravičnost* (če je ekipa dobra, lahko že v enem letu pridobi naslov slovenskega oz. državnega prvaka). V Ljubljani je 15. oktobra 1997 Mladinska komisija pri PZS tako začrtala nov sistem tekmovanj, kar pomeni za nas - Šoštanjčane predvsem to, da smo sedaj vključeni v t.i. ligo Smrekovec, ki vključuje še naslednja PD: PD Vinska Gora, PD Ljubno ob Savinji, PD Velenje, PD Rečica ob Savinji in PD Mozirje.

Drugih večjih sprememb Pravila niso prinesla, njihova predelava predvsem omogoča prilagojenost novim razmeram. Ker zanimanje za orientacijo vse bolj narašča, kar pomeni preveliko množičnost, je bila Mladinska komisija primorana ustanoviti področne lige - ustanovljene so že tri - Savinjsko, Rogaško MG ligo in ligo Smrekovec. Slaba stran te reorganizacije je, da se določena društva, ki so dosedaj na planinskih orientacijskih tekmovanjih

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

tekmovala skupaj in tako navezala prijateljske stike, ne videvajo več.

Pravilnik pravi, da je v vsaki področni ligi potrebno izvesti vsaj 3 tekmovanja, ki se morajo zaključiti najkasneje do zadnje sobote v aprilu, seveda če želijo najboljše ekipe sodelovati v Republiški orientacijski ligi. Mamljivo, ni kaj! Tako se je Mladinska komisija pri Savinjskem meddruštvenem odboru odločila, da bo izvedla vsaj 3 tekmovanja, in sicer v naslednjem vrstnem redu:

1. tekmo organizira PD Šoštanj dne 25. oktobra 1997
2. tekmo organizira PD Velenje dne 8. novembra 1997 (dejansko se je to zgodilo 22. novembra 1997)
3. tekmo organizira PD Vinska Gora dne 4. aprila 1998 (se vidimo!).

Šoštanjčani smo se odločili organizirati tekmovanje prav na dan Srečanja mladih planincev Savinjskega MDO na Gori Oljki. Ker smo 'ekonomični' in znamo koristno združiti s prijetenim, smo imeli kraj tekmovanja že vnaprej določen. Resnično velikemu bremenu smo se izognili, saj smo se po ogledu terena soglasno odločili, da je le-ta izredno primeren za takšna tekmovanja (razgiban, ima mnogo markantnih točk...), hkrati pa je vrh dovolj prostoren za nadaljnje Srečanje mladih planincev (igre z žogo...).

Tekmovanje MO PD Šoštanj se je pričelo ob 9. uri. Za vse kategorije je bilo postavljenih 9 kontrolnih točk, vendar so bile proge različne in med seboj prepletene. Ekipe (tekmovalo je 22 ekip v vseh kategorijah skupaj) so odgovarjale na vprašanja iz vsebine Planinske šole, hkrati pa so morale pokazati praktično obvladanje prve pomoči in drugih veščin. Ekipe so bile na progi cca. 90 minut; ciljna točka pa je bila pri domu na Gori Oljki. Tekmovanje se je zaključilo ob 14. uri; to je bila hkrati ura zaključka Srečanja mladih planincev. Oboje - tako

tekmovalanje kot Srečanje - je v celoti uspelo, k temu je nedvomno pripomogla sončna oktobrska sobota.

PD Velenje je organiziralo in uspešno izvedlo 2. orientacijsko tekmovanje lige Smrekovec, ki je potekalo na Paškem Kozjaku. Česar ne bomo pozabili, je terensko dokaj zahtevna proga, obenem pa nas je motiviral in navdušil čudovit razgled na okoliške hribe. Ekipa (Rotovnik, B., Pirečnik, J. in Grofelnik, A.) je bila nepremagljiva v svoji kategoriji C. Čestitamo!

Posebej bi pohvalila naše najmlajše tekmovalce, osnovnošolce, saj se tekmovanj udeležujejo najštevilčnejše, hkrati pa zasedajo najboljše mesta. Tudi v kategoriji C se mladi vestno udeležujejo planinskih orientacijskih tekmovanj, pomanjkanje pa je občutiti predvsem v kategorijah D (mlajši člani od 26. do 39. leta), E (strajšji člani nad 40. let), F (družine), kjer v letošnji ligi še nismo imeli predstavnika. Torej, prisrčno vabljeni vsi ljubitelji narave, orientacije, tekmovalnega, a hkrati družabnega duha, udeležite se lahko že naslednjega tekmovanja, ki bo potekal v Vinski Gori, 4. aprila 1998. Prijave zbirava Bojan (881-146) in Brina (858-737).

Na koncu bi še omenila, da se mladi planinci na področju orientacije izobražujemo, se strokovno izpopolnjujemo, saj želimo biti najboljši. Bojan in jaz sva se v oktobru 1997 (17.-19.) udeležila seminarja orientacije na Menini planini, kjer sva pridobila in poglobila tako osnovno teoretično kot praktično znanje iz orientacije. Najpomembnejši del seminarja je bilo seveda praktično orientacijsko tekmovanje (nočno in dnevno), ki je bilo hkrati tudi najzanimivejše. Seminar bova uspešno zaključila z izdelavo seminarske naloge, ki mora obsegati: razpis planinskega orientacijskega tekmovanja, seznam prijavljenih ekip po kategorijah, skico poti,

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

profil terena, poročilo o prehojeni poti in kratko vsebinsko poročilo o poteku tekmovanja. Precej zahtevno, a tudi poučno in zanimivo.

Za zaključek bi še enkrat povabila vse ljubitelje orientacije, da se udeležijo naslednjega planinskega orientacijskega tekmovanja.

Vidimo se v Vinski Gori!

Brina JERIČ

Za boljše razumevanje napisanega dodajamo kategorije tekmovalcev na planinskih orientacijskih tekmovanjih:

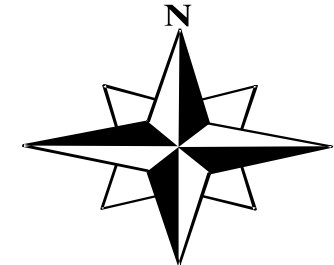
- A učenci do 6. razreda OŠ,
- B učenci v 7. in 8. razredu OŠ,
- C mladina (od 1. letnika SŠ do vključno 25. leta starosti),
- D mlajši člani (od 26. do vključno 39. leta starosti),
- E starejši člani (nad 40. letom starosti),
- F družine (najmanj eden od staršev in otroci).

Gremo skupaj varno v gore!

PLANINSKA ORIENTACIJSKA TEKMOVANJA

Na planinskih orientacijskih tekmovanjih nas je čakalo veliko dogodivščin. Tekali smo po gozdovih, hribih in cestah. Orientirali smo se s kompasom in s karto, ki smo jo dobili na startu. Naš cilj je bil poiskati vse kontrolne točke in priti v najkrajšem možnem času do cilja. Na kontrolnih točkah smo od kontrolorjev dobivali vprašanja, ki so bila povezana s planinstvom. Tekmovali smo v Vinski Gori, v Slivnici pri Celju, na Gori Oljki, v Šoštanju ter na Paškem Kozjaku. Za Šoštanj so večinoma tekmoval tri skupine iz osnovnih šol, in sicer ena v A- kategoriji ter dve v B - kategoriji.

Jure GRUDNIK, 7. razred
OŠ Bibe Roecka

VODNIKI IN VODNIŠKA IZOBRAŽEVANJA

Že prvi raziskovalci gora se v gore niso podajali sami. Najemali so domače lovce in pastirje, ki so poznali poti visoko pod vrhove, da so jih vodili in jim razkazovali svet. Danes vodniki niso več samo lovci in pastirji, pa tudi ne samo domačini. Vodnik je vsak, ki obvlada gorniške veščine, pozna gorski svet in je seveda uspešno opravil vodniško izobraževanje. Prav o tem slednjem pa bi vam rad napisal nekaj več besed.

Planinski popotnik

V PZS se lahko vodniki izobražujemo pri dveh različnih komisijah, in sicer pri Komisiji za vzgojo in izobraževanje (KVIZ) in pri Mladinski komisiji (MK). Tečaji pri obeh komisijah so enakovredni, le da organizacijsko potekajo malce drugače. KVIZ organizira osnovne in nadaljevalne tečaje po različnih področjih Slovenije in potekajo ob vikendih. MK prireja svoje osnovne tečaje v Vzgojnoizobraževalnem središču v Bavščici v obliki dvanajstdnevnega tečaja, za katerega je potrebno predhodno opraviti pristopni test in pripravljalne ture, nadaljevalne tečaje pa organizira na različnih lokacijah v obliki podaljšane vikenda.

In kdo se lahko prijavi na tečaj? Načelno vsakdo. Seveda pa mora aktivno zahajati v gore (pogoj za pristop k osnovnemu tečaju je opravljenih najmanj 10 tur po lahkih poteh nad gozdno mejo in 10 različnih zahtevnih oz. zelo zahtevnih poteh v zadnjih petih letih), imeti smisel za vodenje (dobro komunikacijo z ljudmi, itd.), biti mora zdrav in imeti željo voditi ljudi v gore in jim pri tem tudi nesebično pomagati. Če ima vse to, ima kot član PD pravico izraziti svojo željo za pristop k vodniškemu izobraževanju članom vodniškega odseka (vsi vodniki PD Šoštanj). Društvo članu potem finančno in organizacijsko omogoči, da pristopi k osnovnemu izobraževanju s pogojem, da se član zaveže, da bo po končanem izobraževanju določen čas vodil društvene izlete.

Na osnovnem tečaju vodniki pridobimo kompleksen niz znanj, ki jih moramo obvladati, da lahko varno vodimo ljudi. Ta znanja so: gibanje v gorskem svetu, orientacija, vremenoslovje, gorska narava in varovanje le-te, prva pomoč, gorska reševalna služba, psihologija vodenja, organizacija vodenja, poznavanje gorstev, prehrana v gorah in zgodovina planinstva.

Osnovni tečaj prinese vodniku po opravljenem tečaju in pripravnstvu (v tem času mora vodnik - pripravnik voditi pet tur pod nadzorstvom različnih mentorjev) kategorijo A, da lahko vodi lahke kopne ture. Če želi vodnik voditi težje ture v letnih razmerah ali pa ture v zimskih razmerah, mora opraviti dodatno izobraževanje, na katerem pridobi znanja potrebna za vodenje v teh razmerah. Vodniki smo po kategorijah registrirani pri PZS. Le-ta ima svoje aktivne vodnike zavarovane v primeru, da naredijo kakršnokoli napako, ki bi oškodovala vodene. Da vodniki dobimo status aktivnega vodnika, moramo vsako leto izpolniti poročilo za ponovno registracijo, na podlagi katerega dobijo informacije o naši aktivnosti. Prav tako pa se moramo vsaka tri leta dodatno izobraževati - bodisi na izobraževanjih za višje kategorije ali na izpopolnjevanjih za vodnike.

Upam, da ste v zgornjih vrsticah spoznali, kdo smo vodniki, kaj delamo in kako se izobražujemo. Vsi potencialni kandidati za vodnike se nam lahko oglasite, vsi pa ste pristržno vabljeni na izlete Planinskega društva Šoštanj, kjer smo vas vodniki zmeraj veseli.

Matej KORTNIK
vodnik PD Šoštanj

Najlepša gornikova čednost je skromnost. Gore so vendar tako velike in tako prizanesljive! Tako mnogokaj prenesejo. Za prenekatero zmago, ki navidezno postavlja v najsvetlejšo luč človekovo odločnost in spretnost, se je treba kljub vsemu zahvaliti njihovi dobrohotnosti. Tiho so opazovale in niso hotele preprečiti. Njihova strahotna orožja so počivala. Kadar pa zares zamahnejo, zadenejo nezmotljivo in uničujejo. Le kateri resnični poznavalec se bo resno imel za močnejšega, kot so one? Nobeden majhen "jaz" jim ne more gospodovati. Tolikokrat beremo "moje gore". Mar ne bi bilo bolje smisel!

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

izoblikovati drugače in reči "njihov sem", namesto "moje so"?

Vir: JULIUS KUGY
Iz življenja gornika

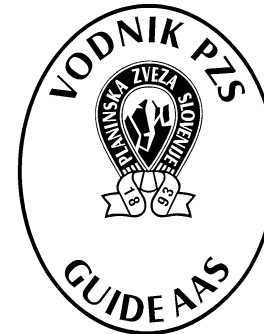
KDO JE VODNIK PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE?

Vodnik je tisti, ki hodi prvi. Vodnik je tisti, ki pove kdaj je čas za malico. Ali pa tisti, ki "zrihta" prevoz in razobesi plakate. Tisti, na katerega se znašamo, če gre kaj narobe, ali pa ga "častimo" v gostilni. Tisti, ki mu rečemo, da je pa le malo prehitro, saj se počasi daleč pride. Skratka, našlo bi se domislje, kolikor nas je ljudi.

znak

vodnikov

PZS

Uradno je vodnik PZS tisti, ki za to aktivnost opravi posebne tečaje, organizirane pod okriljem PZS (Mladinska komisija in Komisija za vzgojo in izobraževanje). Vendar je treba razlikovati med profesionalnimi gorskimi vodniki, ki so člani Združenja gorskih vodnikov Slovenije (okoli 50 aktivnih v Sloveniji) in prostovoljnimi vodniki PZS (okoli 800 aktivnih v Sloveniji). Slednji smo najbolj zastopani.

Tečaji, ki jih opravljamo prostovoljni vodniki PZS, se razlikujejo po stopnji zahtevnosti in tudi po zahtevnosti kasnejšega vodenja. Naziv vodnika PZS se pridobi šele po opravljenem pripravnstvu, ki sledi tečaju.

Gremo skupaj varno v gore!

Vse to razvršča vodnike PZS v naslednje kategorije:

Kategorija A - lahke kopne ture

Je osnovna kategorija za katero je potrebno kar nekaj priprav. Tečaj predstavljajo preizkus znanja Planinske šole (običajno v aprilu), pripravljalna tura (junij), in vsako leto nepozabni 12-dnevni tečaj v idilični dolini Bavščiče v bližini Bovca, ki poteka v juliju/avgustu. Možno je tudi opravljanje tečaja, ki poteka ob vikendih. S to kategorijo se lahko vodi lahke označene in lahke neoznačene poti.

Kategorija B - zahtevne kopne ture

Gre za tečaj, ki izpopolnjuje znanje kategorije A, zato je tudi potek tečaja krajši (3 dni); poteka na različnih lokacijah (Bavščica, Kranjska koča na Vodinah,...), večinoma v juliju in avgustu. Vključuje osnovno vodništvo, znanje uporabe vrvi in cepina ter zavarovanja poti. Vodnik lahko vodi zahtevne kopne ture, zelo zahtevne označene poti, zahtevne neoznačene poti in lahko brezpotje (do snežne meje).

Kategorija C - zelo zahtevne kopne ture

Pri tej kategoriji se dodajo še znanja za vodenje po brezpotju, uporaba klinov in varovanja, posebna orientacijska znanja za vodenje zeli zahtevnih neoznačenih poti, zahtevnih brezpotij, načeloma v kopnem, tudi v pričakovanih snežiščih, za zavarovanje posameznih prehodov v skali.

Kategorija D - lahke snežne ture

Je osnovna kategorija za vodenje v zimskih razmerah in obsega znanje osnovnega zimskega vodništva, uporabo cepina in derez, palic, krpelj. Petdnevni tečaj poteka v februarju oziroma marcu na različnih lokacijah (Komna, Vršiču, Tamar, ipd.). Vključuje označene poti, lahke neoznačene poti, zimsko markirane poti, organizirane in varovane zimske pohode.

Naslednje kategorije niso množično zastopane, tako se tudi tečaji ne izvajajo vsako leto, predvsem zaradi premajhnega

Planinski popotnik

števila udeležencev. Zato navajam le področja vodenja, ki jih obsegajo posamezne kategorije.

Kategorija Č - kopni plezalni vzponi

- vse iz kategorij A,B in C
- plezalne smeri v kopni skali
- zelo zahtevno brezpotje

Kategorija E - zahtevne snežne ture

- vse iz kategorij A,B,C in D
- zahtevne označene poti
- zahtevne neoznačene poti
- lahko in zahtevno brezpotje

Kategorija F - zimski plezalni vzponi

- vse iz kategorij A,B,C,Č,D in E
- zelo zahtevne označene poti
- zelo zahtevno brezpotje
- plezalne smeri v snegu in ledu

Kategorija G - lahki turni smuki

- vse iz kategorij A in D
- lahki turni smuki

Kategorija H - zahtevni turni smuki

- vse iz kategorij A,B,C,D,E in G
- zahtevni turni smuki

Kategorija I - lahke ledeniške ture

- vse iz kategorij A,B,C,D in E
- lahke neoznačene in delno označene poti po ledenikih
- lahko ledeniško brezpotje
- kombinirani poti (led in skala)

Kategorija J - ledeniški plezalni vzponi

- vse iz kategorij A,B,C,Č,D,E,F in I
- zahtevne in zelo zahtevne neoznačene poti
- zahtevno ledeniško brezpotje
- zelo zahtevno ledeniško brezpotje
- plezalni vzponi v ledu

Kategorija K - ledeniški turni smuki

- vse iz kategorij A,B,C,D,E,G,H in I
- ledeniški turni smuki

In kako postati vodnik ? Vodnik je načelno lahko vsak, ki rad zahaja v gore v družbi somišljenikov. Vendar je potrebno za pristop k vsaki kategoriji izpolnjevati določene pogoje (starost 18 let za A, določeno število tur z ustreznostjo zahtevnosti, določene

že opravljene kategorije ipd.). Tečaje si lahko plačuje vsak sam, vendar večinoma poteka preko planinskega društva, ki po potrebi pošlje kandidate na posamezna izobraževanja.

Martina PEČNIK

Goram se je treba bližati ponižno, da ti odpro vse zaklade. Nasilju se pa postavijo v bran in objestneže odbijajo.

Vir: FRANCE AVČIN

Kjer tišina šepeta

**RAZMIŠLJANJA VODNICE
PRIPRAVNICE O POMENU POJMA
BITI VODNIK PZS
ali
(Kje, na kateri točki naj vodnik PZS
zaključí svojo turo?)**

Biti planinski vodnik pomeni predvsem biti odgovoren vodja svoje skupine planincev - udeležencev ture. Odgovornost je ena bistvenih zahtev, je imperativ! Inštruktorji na tečaju za vodnike PZS je ne spregledajo in jo poudarjajo. Seveda moraš kot vodnik biti najprej odgovoren samemu sebi, si priznati in spoznati lastnosti človeka, ki se ti zaupa. Ti zaupa, se ne boji, ni negotov.

Kot vodnik ga vodiš med turo, od odhoda do prihoda. Prihoda na cilj. Na tej točki pa se postavi temeljno vprašanje: kje je cilj? Cilj je za različne ljudi različen. Vsak človek ima svoj cilj in si ga po svoje predstavlja. Nekateri ga imajo, ga vidijo, drugi ne. Morda so ga izgubili, morda si ga ne želijo imeti (takšnim bi rekli avanturisti), morda ga..., vse mogoče se plete v glavah ljudi.

In vodnik, katerega primarno delo je delo z ljudmi, za ljudi, mora, če želi uspešno voditi in opraviti turo, spoznati to pestro mavrico želja in hotenj svojih varovancev. Mora jih privabiti, saj brez njih ture ne bi bilo. Ne bi

Planinski popotnik

bilo druženja. Ljudje smo socialna bitja in ta naš izvor je hkrati nekaj najlepšega, a tudi najtežjega. Delo z drugim človekom zahteva nadčloveške napore. Vsakdo je individuum zase, je v svoji srčiki čisto svoj, kar pomeni, da ni moj in da ne more postati predmet mojih želja in pričakovanj.

Vodnik kot odgovorni in zato glavni, lahko postavi določene objektivne omejitve (ki so v skladu z njegovo trenutno vlogo in nalogo), ki pa ne smejo prerasti v subjektivne. Subjektivno se lahko omeji le sam, ko je tura ob koncu, ko ljudje pridejo v dolino, mesto, skoraj na cilj.

Kot sem že omenila, si vsak udeleženec postavi svoj cilj, ki je samo njegov cilj. Cilj skupine planincev pa naj bo tam, kjer se vodnik odgovorno odloči, da naj bo. In tukaj je mejna točka. Vodnik tako ni več odgovoren za ljudi, le-ti izbirajo nadaljnjo pot sami.

Brina JERIČ

SEZNAM VODNIKOV PD ŠOŠTANJ

Če boste kdaj potrebovali pomoč:

- pri nakupu pohodniške opreme
 - o stanju poti v visokogorju
 - o primernosti poti za vaše izkušnje
 - pri nakupu planinskih edicij
 - pri spoznavanju aktivnosti PD
 - pri poglobitvi vašega gorniškega znanja
 - ali pri drugih problemih v gorništvu
- lahko pokličete vodnike planinskega društva Šoštanj in jih povprašate za nasvet:**

Ime in priimek	Naslov	Tel. št.	Dosež. kat.
Alenka Čebul	Prešernov trg 4 Šoštanj	882 - 510	A
Andrej Tamše	Aškerčeva 26 Šoštanj	882 - 270	A, B, D in G

Bojan Rotovnik	Aškerčeva 11 Šoštanj	881 - 146	A, B* in D
Boris Mastnak	Šaleška 19 Šoštanj	861 - 792	A
Brina Jerič	Kardeljev trg 3 Velenje	858 - 737	A
Daniilo Čebul	Prešernov trg 4 Šoštanj	882 - 510	A
Evgen Drvarič	Tovarniška 7 Šoštanj	881 - 042	A in B
Jure Drev	Lokovica 99 Šoštanj	881 - 799	A
Maksimilijan Korošec	Kidričeva 55 Velenje	857 - 774	A, B in D
Martina Pečnik	Lepa Njiva 1 Šoštanj	881 - 268	A
Matej Kortnik	Lokovica 55 Šoštanj	881 - 847	A, B in D*
Miran Hudej	Lokovica 17 a Šoštanj	882 - 744	A

Opomba: * pripravnik za označeno kategorijo

KATEGORIZACIJA PLANINSKIH POTI

Kategorizacija planinskih poti deli le-te glede na zahtevnost v tri skupine: na LAHKE, ZAHTEVNE in ZELO ZAHTEVNE poti. Namenjena je široki planinski javnosti, da bi se planinci že pri načrtovanju poti lahko odločili za smer vzpona in sestopa ter jo prilagodili svojemu planinskemu znanju, pripravljenosti in opremljenosti. Zahtevne in zelo zahtevne poti so na začetku označene poleg običajne table, ki nam pove smer poti in čas hoje, še z dodatno tablo, ki nas opozori na težavnost naše poti. Vse te naloge opravlja Komisija za pota PZS z namenom, da bi zmanjšali število nesreč v gorah.

LAHKA POT je pot, na kateri si pri hoji ni potrebno pomagati z rokami. Kadar taka pot

Gremo skupaj varno v gore!

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

preči strmo pobočje, je dovolj široka, da omogoča varno hojo tudi manj izurjenim planincem. Od njih zahteva le pazljivost in kondicijo.

Primeri lahkih poti:

Andrejev dom na Slemenu - Uršlja gora
Grebenšek - Smrekovec
Trška pot okoli Šoštanj

ZAHTEVNA POT vodi preko težjih mest, pri katerih si zaradi varnosti pomagamo z rokami. Morebitne varovalne naprave so namenjene planinčevi varnosti in niso nujno potrebne za premagovanje težjih mest.

Primeri zahtevnih poti:

Pot čez Komarčo
Slap Rinka - Okrešelj
Sv. Duh - Olševa

Opozorila na poti: V izhodiščih takih poti je na tabli opozorilo - **ZAHTEVNA POT**

ZELO ZAHTEVNA POT je tista pot, na kateri je raba rok pri hoji nujno potrebna. Varovalne naprave omogočajo prehod težjih mest, kjer bi bilo sicer potrebno varovanje s plezalno vrvo. Pogosto je na taki poti potreben cepin, včasih rabimo celo dereze in čelado. Primerna je le za izurjene in fizično pripravljene planince. Za ljudi z vrtoglavo taka pot ni primerna. Priporočljivo je, da se nanjo odpravimo z vodnikom PZS ali z nekom, ki pot dobro pozna.

Primeri zelo zahtevnih poti:

Tominškova pot iz Vrat na Triglav
na Ojstrico po Kopinškovi poti
Kremžarjeva pot na Kočno

Opozorila na poti: V izhodiščih poti je na tabli opozorilo - **ZELO ZAHTEVNA POT**

Goro spoznaš in doumeš, ko si jo osebno prečutil, tako postaneš njen del, prijatelj. Svet je poln takih prijateljev: gorá, dreves, skal in koticov.

Vir: FRANCE AVČIN
Kjer tišina šepeta

DELO MARKACISTOV

V našem planinskem društvu deluje tudi markacijski odsek, katerega člani skrbijo, da so planinske poti v okolici Šoštanja urejene, prehodne in dobro označene. Takšno delo je nujno potrebno, a vse premalo opaženo in cenjeno med planinci, saj se vedno samo jezimo, ko zaradi slabih označb zaidemo s poti. Pri tem pa sploh ne pomislimo, koliko truda je potrebno vsako leto, da se poti redno vzdržujejo in da za večino neurejenih poti sploh niso odgovorni markacisti, ampak neodgovorni mimohodci, ki vse prevečkrat poškodujejo označbe na poteh.

Da bi si lahko predočili celovitejšo sliko, koliko dela opravijo markacisti vsako leto, podajamo poročilo o njihovem delu v letu 1997:

Čiščenje Trške poti okoli Šoštanja, postavitve nove brvi v Lepi Njivi, čiščenje poti Bele Vode - Smrekovec, obnovitev markacij na poti od Šoštanja do Forhteneka, čiščenje poti Grebenšek - Sleme, postavitve stopnic pod Slemenom, markiranje poti Mostnar - Slanica - Sleme, zamenjava tabel, priprava materiala za obnovo poti in ogledi poti.

Vsi ti vrli markacisti si zaslužijo, da jih omenimo: Ivan Fece (načelnik markacijskega odseka), Leon Štrban, Ciril Kajba in Stane Rajšter. Občasno jim priskočijo na pomoč tudi Andrej Tamše, Vlado Stropnik, Vinko Pejovnik in Maksimilijan Korošec.

Bojan ROTOVNIK

Vsi planinski narodi, ki težko živijo in mnogo trpijo, so že po naravi dobri. Udobje in ravnina pa človeka pokvarita.

Vir: FRANCE AVČIN -
Kjer tišina šepeta

Gremo skupaj varno v gore!

Planinski popotnik

PLANINSKA ZVEZA SLOVENIJE NA INTERNETU

Ves svet dan za dnevom preplavljajo različni mediji, ki nam sporočajo vedno manj koristnih informacij in vse več nepotrebne balasta, predvsem v obliki "ekonomsko-propagandnih sporočil". Čeprav je konkurenca med mediji izredno ostra in zahteva vedno več napora, da informacija doseže ciljno skupino ljudi, se venomer "rojevajo" novi ponudniki informacij. Eden izmed takšnih je **INTERNET**, ki pa nam navadnim smrtnikom še zdaleč ni znan "do kosti" in se ne zavedamo, kaj vse nam lahko nudi. Kljub temu vse več ljudi posega po tem mediju, saj nam nudi neomejeno količino informacij.

Dejstvo je, da kdor ne koristi interneta za svojo predstavitev, ima kaj malo možnosti za vidnejšo vlogo v sedanji informacijski družbi. Tako je tudi Planinska zveza Slovenije, ki je z več kot 80 000 člani ena izmed največjih prostovoljnih organizacij v Sloveniji, našla pravi trenutek in ponudila uporabnikom svetovnega spleta dostop do svežih slovenskih gorniških informacij. V sodelovanju s podjetjem Tris-a d.o.o. smo dobili prvo domačo stran, oziroma "home page" Planinske zveze Slovenije, ki jo lahko najdete na internet naslovu:

<http://www.pzs.si>

Tudi nekateri člani Planinskega društva Šoštanj že razmišljamo o svoji predstavitveni strani na internetu, saj bi tako pridobili dodaten medij za izboljšanje medsebojne informiranosti.

Bojan ROTOVNIK

PLANINSKI POPOTNIK je interni časopis Planinskega društva Šoštanj in je brezplačen. Izhaja enkrat letno in ga prejemajo člani PD Šoštanj.

Izdajatelj Mladinski odsek
PD Šoštanj
Urednik Bojan ROTOVNIK
Uredniški odbor Matej KORTNIK
Andreja KONOVŠEK
Saša POŽEK
Lektor Milka JARNOVIČ
Rač. oblikovanje Bojan ROTOVNIK

Lastnica večine objavljenih ilustracij je Mladinska komisija PZS.

Iskalcem napak ne izplačujemo honorarja!

Gremo skupaj varno v gore!